

կեանք վայելելով՝ մտացեր են Հայոց կրօն անցեալ նեղութիւնքն . . . արդեօք ինչով պէտք է զնւարձանայ Պարսկաստան, իւր յաջողակ գործերովն, երևելի վանքերովն, իւր նախնի սրբատեղիներովն, հոյակապ եկեղեցիներովն, քաղցրաձայն եկեղեցականների դասերովն, սրբատեղեաց տօնահանդէսներովն, հաստատուսումնարաններովն, ընթերցարաններովն, ընթերցասէր ընկերներովն, թէ ուղղակի եկած լըրագիրներովն, արդեօք որ մինն ասեմ:

Ինչով պէտք է յայտնի լինի մեր տօն օրերն՝ որ միայն անշուք մի եկեղեցւոյ մէջ կկատարուի ի նշով պէտք է բորբոքի մեր ազգային եռանդը ինչով պէտք է լինի մեր յառաջադիմութիւնն, մեր ազգայինք պէտք է Պարսկաստանի Հայոցմէ շատ գոհ լիին որ այսպէս մի վիճակի մէջ, այսքան նեղութիւն կրեցին և իրենանց կրօնքն չուրանալով՝ ճակատներն բաց անամօթալի այսօր կան: Ի հարկէ կիմանաք Պարսկաստան շատ ուրիշ ազգեր եղեր են՝ որ այժմ չկան, բոլորն էլ հաւատքէ դարձեր են, կերկարի եթէ մանրամասնաբար գրեմ, թողու՛ք ի դէպ ժամանակի. կան այժմ Պարսկաստան շատ գիւղեր՝ որոց բնակիչքն կպատմեն թէ առաջ ուրիշ ազգ են եղեր՝ գիւղովին դարձեր Պարսկ եղեր են, ինչպէս Սուլթանապատ նահանգի Ահմետապատ գիւղն, որ բոլորն Արացի են, ի Մահմետականութիւն դարձած են, մինչև ցայժմ ևս էրարու հետ Արացիքէ կխօսին, իւրենանց ազգային և կրօնական հին ձեւերն պահած ունին, նմանապէս Խորասանի մօտ Արասապատ գիւղն, գոհութիւն Աստուծոց որ Հայոցմէ մինչ ցարդ այսպէս բան չէ եղած, թէև անպէտք դայերի նկատմամբ Պարսկաստան շատ Հայ եղած են, գորովք կրկրես երբեմն ունեցած անկարգ դրութիւնն ցրուեր է, և անյարմօր օգ և հոգի մէջ չաճելով՝ օրէ ցօր այս սրտաճառաւ սրակներ են:

Նոցա բարօրութեանը կմտղթէ

Պ. Նամակագրի ներկայ գրութեամբ յղած բանաստեղծութիւնը ստացած եմք ևւ Արարատայ նախընթաց թերթից միոյն մէջ տպուած է: Իսկ յառաջագոյն յղածը ցարդ Խմբագրութեանս հասած չէ:

Արարատը շարունակ եւ ամեն ամիս իւր կանոնաւոր ընթացքովն՝ Ռուսական արքուն. սուրհանդակութեան միջոցով կխրկուի ինչպէս ուրիշ տեղեր՝ նոյնպէ ի Պարսկաստան (ի Թէհրան, յԱսպահան, ի Գալբէթ): Եւ երբ ծախքը լիովին վճարուած է՝ անյայտ է պատճառը թէ ինչո՞ւ համար Արարատները կը կորչին կամ կուշանան:

Իսկ գալով Թէհրանի Հայոց եւ եկեղեցւոյ անշուք գրութեան եւլն, այս խնդիրը աւելի յինքեանց կախուճն ունի եւ ինքեանց կվայելէ արժանը հոգալ:

Շնորհակալութեամբ կհրատարակեմք հետագայ նամակը:

ԵՐԵՒԱՆՈՒ ՀԱՅՈՑ

ՕՐԻՈՒԴԷՑ ԾԻԱԿԱՆ ԳՊՐՈՑԻ ՀԱՇԻԻ.

ԽՏԻՄԻՆԻԱՆ ԱՐԱՐԱՏ ԱՃԱԳՐՈՅ.

Հոգարարձութիւնս Երևանայ Ս. Գայիանեան օրիորդաց Հայոց Ծխ. Գլխոցի անցեալ 1876 ամի դպրոցական հաշիւը անսկիւրց յետոյ ներկայութեամբ պատուաւ որ անձանց քաղաքիս՝ պարտաւորեցաւ իւր ամենայն սրտէ շնորհակալութիւնը յայտնելու պատճառաւ մեծապատիւ նուիրատու անձանց՝ խնդրել Արարատ պատուական ամ:

սաղրի Խմբագրութիւնիցդ տպագրութեամբ հրատարակել զայն ի գիտութիւն սիրելի մերս Եզրայնոց՝ համաձայն հետեւեալ ցուցակին:

Երևանայ Ս. Գայեանեան Լայոց օրիորդաց Գորոցը իւր վարչութեան աշխատութեամբ 1876 ամի ընթացքում ունեցած է 1219 սուրբի և 70 կոպ. մուտք Գորոցի օրից ի բաց հանելով 483 սուրբի թոշակագրամները աշակերտահաց՝ 736 սուրբի և 70 կոպէկն տարեկան և միանուագ *) տարբ են զորս նուիրել են հետեւեալ բարեմիտ անձինքներին. Գրէկան Գրէկ. Մելիք Աղամալեանց Տիկին Տիրուհին 25 սուրբի. Գեղամեանց Տ. Ասփիայն երկու տարուայ 30 ս. Եղիազարեանց Տ. Շաշմէկէն 20 ս. Երզնէկեանց Տ. Օլգայն 10 ս. Ղօրղանեանց Տ. Անաստասէն 10 ս. Բժիշկ պարոն Գ. Տէր Գրիգորեանցն 20 ս. Բժիշկ պարոն Գանիկէկեանցն 10 ս. Գեհարխանեանց Տ. Ասփիայն 10 ս. Գեհարխանեայ Տ. Եկատարինէն 10 ս. Վարչամեանց Տ. Մարիամ 15 ս. Ասաբեկեան Տ. Ասիկեանը 10 ս. Լուսինիչ Տ. Մարիամն 10 ս. Եղիազարեանց Տ. Ամարն 20 ս. Ափրիկեանց Տ. Մարիամն 20 ս. Յովակիմեան Տ. Բաղդասիրն 10 ս. Եղիազարեանց Տ. Աշխէնը 15 ս. Նասարեանց Տ. Գիւլիզարն 20 ս. Շահաթումեան Աննան և Եղիսարէթն 20 ս. Ղարզանեանց Տ. Առնայն 10 ս. Մնացականեան Տ. Եղիսարէթն 15 ս. Խոզարաղչեանց Տ. Վասփան 10 ս. Ստեփանեան Տ. Սանայն 15 ս. Եղիսզարեանց Տ. Եղիսարէթն 10 ս. Գէորգեան Տ. Ասփիայն 20 ս. Բղնունեանց Տ. Գեթեանը 10 ս. Տ. Յովսէփեան Տ. Եղիսարէթն 10 ս. միւս Տէր Յովսէփեան Եղիսարէթն 10 ս. Վանեցեանց Տ. Բաբիոնը 10 ս. Մելիք Վասիլանեանց Տ. Նինայն 10 ս. Մովսիսեան Տ. Ուսանայն 10 ս. Մելիքեան Տ. Մարգարիտն 10 ս. Ափրիկեան Տ. Մեհհրին 10 ս. Պօղոսեան Տ. Գիւլումն 10 ս. Խաչատրեան Տ. Եղիսարէթն 10 ս. Մուսարէգեան պարոն Ասեկեանը 10 ս. Մէնուշտ Գրէկ. Սմբատ

եան Ս. Մարտիք Եպիսկոպոսն 10 ս. Տփլիսեցի Մովսիսեանց պարոն Տիգրանը 100 ս. Տէր Յովսէփեան պարոն Յակոբն 12 ս. Տէր Աստուածատրեան պարոն Զոհրապն 10 ս. Թաղիանոսեան պարոն Սողոմոն 15 ս. Գըրմիսեանց պարոն Բաղասարն 5 ս. Մուսիսեանց պարոն Թագեոսն 3 ս. Թատերախաղից 18 ս. Ուրբէր Կարապետ Երզնէցի. Մելիք Աղամալեան Տիկին Քեթևանն նուիրել է և նուիրումէ տարեկան 21 ս. մի օրգեղի թոշակ. Մելիք Աղամալեան Տ. Տիրուհին բաց ի 25 ս. նուէր. նուիրած է և մի օրգեղի թոշակ 12 ս. Թայիրեան Տ. Աննայն մի օրգեղի թոշակ 12 ս. Այգազեան Ասրապետ Վարդապետ մի օրգեղի 12 ս. Տէր Ամբակումեան պարոն Լայկը մի օրգեղի 12 ս. (հաշուով տարուայ Յունիսից սկսած՝ 7 ս.) իսկ 26 ս. 70 կոպէկը աշխատութեամբ պարոն Գանձապահ շարաթեան ու ամսական տոկոսիքն են նուիրած գրամներն, որոց գումարն է 736 ս. 70 կոպէկ. *) Այս 1219 ս. 70 կոպէկ ամբողջ գումարից տուած է 1875 ամի պարտ մնացած 184 ս. ծախքը զըպրօցի և 882 ս. և 47 կոպէկը գործադրուած է 1876 ամի հետեւեալ դպրոցական ծախուց համար տարեկան վարձ ուսուցչայ 623 սուրբի և 50 կոպէկ. Գորատան վարձ 156 սուրբի. ծառային Գորոցի 17 սուրբի, վասկոմաթի 21 սուրբի և 10 կոպէկ զանազան մանր ծախուց 14 սուրբի և 8 կոպէկ. Իսկ 153 սուրբի և 23 կոպէկը Գորոցը զրեց իւր ունեցած 880 սուրբի անշարժ գումարի վերայ և բաց ի ստացածներէնը՝ սակաւին սպասիկ են մնում 130 սուրբի նուէրը որոց մասին յուսով է Գորոցը թէ այնք ևս շուտ կհատուցանեն ստորագրող Տիկիններու Այս վերոգրեալ զրամաւոր մուտքից աւելի՝ Տեղի ասաջարկութեամբ անցած 1876 ամին նուիրել է Ազիզեան պարոն Աղաջանը աղքատ աշակերտահաց և դպրոցի գործադրութեան համար 2 օղմայ թուղթ և մէկ արկղ երկաթեայ զրիչ իսկ ներկայ ամիս նոյն չափով նուիրել է Բակալեան

(*) Կարուստիսի Ժամանակին և. միանուագ գրատար ընդհանուր ստորագրութեանը Գորոցին մի գումար պատրաստելու համար:

(*) Այս գումարի 45 սուրբ. մնացած սպասիկ նուէրներէնը մնաւ Գորոցը հաշուառութեանից յետոյ:

պարոն Գէորգին, և Տէրունեան պարոն Թադէոսն մի օգմայ փոստի թուղթ, զորս տպագրել տուեց Գպրոցը՝ նուէրները խնդրելու համար, որոց հետ և մի արկղ ծրարներ. յիշելու ու շնորհակալութեան արժանի է և Գպրոցի գանձապահ մեծապատիւ Գէորգեան Պարոն Զաքարի մեծալուսութիւնը, որ Գպրոցին վերաբերած տպագրելիքը՝ բոլորը ձրի է տպագրել տալի իւր տպագրատանը:

Այս ամենի մասին կրկնումէ Լոգաբարձութիւնը իւր խնդիրն՝ փութով հրատարակել ի ցոյց հասարակաց, թէ Երևանայ Հայ Ժողովուրդն ևս իրօք ճանաչեց և սկիզբն արաւ իւր Ազգութեան սուրբ պարտքը՝ սիրով կատարել իւր հարազատ որդւոց կրթութեան համար:

Անդամք Լոգաբարձութեան Սոփիա Մատթեանց
 Սոփիա Գեղամեանց
 Աշխէն Եղիազարեանց
 Աննա Թայիրեանց.

Տնօնչ Գպրոցի Յովսէփ քհնյ. Մելեանց

Համար 4.

յ 7. ն Մարտի 1877 օր

յ Արևատ.

ԳՊՐՈՑ ՀԱՅՈՑ ԳԷՕՉԷԼ — ՏԷՐԷԻ.

Խճագործութեան Արարար ամսագրոյ.

Արդարև ամեն քարացած սիրտ զգումէ և հասկանումէ այն առատագիւ շնորհք և բազմապատիկ հրախտիքը՝ զորս հեռատես և բազմախոնջ կառավարութիւնն գերիմաստ Լօրն Հայաստանի՝ Աեհափառ Հայրապետի ամենայն Հայոց Տեառն և Տեսնոն Գէորգայ Գ. ի անխնայբար տարածել է և տարածումէ իւր որդւոց վերայ մանաւանդ իսկ՝ այն իմաստազուրկ՝ տարաբնակ և անուսումնասէր Ժողովրդոց վերայ, որպիսիքն մեր՝ Նոր Բայազիզու մի մասնի գիւղօրայքն են, որոնք բաց ի եկեղեցոյ միջի կարդալուց և ալօթքի ձայնից՝ ամե-

նեին կարդալու ձայն լսած չէին մինչև ցայժմ, բոլորովին զուրկ ուսումից և մանաւանդ ատեցող ուսման Բայց այժմոյս՝ հրք Բազմբախտ Լօր աշխատութեան պտուղը, շնորհաց լոյսը տարածվեցաւ Հայաստանի վերայ՝ փոքր մի կայծ արծարծվումէ և մեր հայրենակցաց մէջ: Ինչպէս անցեալ օրերը, երբ բարեկարգչական գործով շըրջումէի գիւղօրէքն եկեղեցեաց տարեկան հաշիւները տեսնելու, քանի մի գիւղերում պատրաստի դպրոցներ տեսի, որոց մէջ նշանաւոր է Գեօզալգարայ գիւղի դպրոցը, ուր հաւաքուած էին 50-ի չափ աշակերտներ, և մեծ ջանքով յառաջ էին տանում իւրեանց ընթերցանութիւնը Հայոց և Ռուսաց լեզուի: Սոցանից մի քանի յառաջդէմները ուսանումէին Հայոց լեզուի Գերականութիւնը, Քրիստոնէական վարդապետութիւնը և սրբազան ու Հայոց պատմութիւնը մեծ սիրով:

Ուսումնարանի սկզբնաւորութիւնը և կառավարութիւնը տեղւոյն բնակիչ ուսումնասէր Պարոն Մկրտիչ Տէր Աետրոսեանցի վրայ է, որը՝ ինչպէս ես նկատումեմ՝ օրըստ օրէ յառաջ կ'տանի ուսումը և ուսումնարանի գրութիւնը: Յուսով եմ՝ որ Աստուծով այսպիսի ուսումնասէրներ անպակաս լինին ազգից:

Վերոյիշեալ Գեօզալգարայ գիւղի մէջ այսպիսի մի ծխական դպրոց ամենահարկաւոր է, որովհետև սա՝ մի կեդրոնական մեծ գիւղ է բաղկացած 200 և աւելի տներից, ունի բազմաթիւ ուսումնատեղ մանկտիք: Այս գիւղի շրջապատն Հայոց գիւղօրայք են առհասարակ՝ և մերձաւոր սրանց եկեղեցին՝ թէև անշոք, բայց ունի տակոսեօք տուած երեք հազար մանէթից աւելի փող եթէ վերոյիշեալ Պ. Մ. Տէր Աետրոսեանցն ունենայ միջոց և յաջողութիւն կարօզ է թոյլտուութեամբ և վերահասութեամբ Եկեղ. վարչութեան այն եկեղեցոյ փողի գործածութեամբ և գիւղականաց օգնութեամբ՝ ունենալ մի օրինաւոր եկեղեցի և մի ծխական դպրոց՝ առընթեր եկեղեցոյն յիշեալ գիւղի մէջ, որոյ մէջ կ'ուսանին բազմաթիւ մանկուկը և մերձաւոր գիւղերից: Փոքր ինչ ուսման ճաշակը աւնելուց զկ'ի՛ր՝ հնար կլինի և միւս գիւղերը մննել զպրոցներ, որով և կըգայ ժամանակ, երբ կ'փայտալի մթութեան մը-